

ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียง

คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics)

A Study of Activity-Based Learning for English Phonics Vocabulary Pronunciation Skills

นางสาวหทัย วาอภัย

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งงานวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเชียงคาน “วิจิตรวิทยา” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย โดยเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นจำนวน 9 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($M = 4.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ “ฉันรู้สึกสนุกและอยากเรียนรู้โฟนิกส์ (Phonics) ผ่านกิจกรรมต่อไป” และ “กิจกรรมช่วยให้ฉันจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ($M = 4.82$) ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนุกสนาน และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและมั่นใจมากขึ้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสะท้อนให้เห็นแนวทางที่ครูสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน การสอนแบบโฟนิกส์ การอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, ความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Abstract

This study aimed to investigate students' opinions toward activity-based learning (ABL) for English phonics vocabulary pronunciation skill. The sample consisted of 22 Grade 2 students from Ban Chiang Khan "Wichitwittaya" School under Loei Primary Educational Service Area Office 1, during the first semester of the academic year 2025, selected by simple random sampling. The research instrument was a 9-item questionnaire designed to measure students' opinions. Data were analyzed using descriptive statistics, including mean and standard deviation.

The results showed that students' opinions toward ABL were at the highest-rated aspects ($M = 4.68$). When considering each item, it was found that the statements with the highest-rated aspects of agreement were "I feel happy and motivated to continue learning Phonics through activities" and "Activities help me remember English vocabulary better," which obtained the highest mean score ($M = 4.82$). These findings indicate that activity-based learning management is effective in promoting students' enthusiasm, enjoyment, and active participation in learning. It also helps improve their ability to pronounce English vocabulary accurately and with greater confidence. Furthermore, the study suggests that teachers can apply these findings as guidelines for designing diverse and appropriate learning activities that suit students' proficiency levels and effectively promote active learning.

Keywords: Activity-Based Learning, Phonics, Pronunciation, English Vocabulary, Students' opinions, Grade 2 students

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน สำหรับการเรียนภาษาอังกฤษหลายคนมักมุ่งเน้นไวยากรณ์ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยมองข้ามเรื่องการออกเสียง ทั้งที่การออกเสียงที่ถูกต้องเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจน ปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการออกเสียงคืออายุของผู้เรียน เด็กจะเรียนภาษาได้ง่ายและมีประสิทธิภาพกว่าผู้ใหญ่ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และความบันเทิง รวมถึงการสร้าง ความเข้าใจในวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของประชาคมโลก ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความแตกต่างด้านภาษา

วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และสังคม พร้อมสร้างเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและสามารถใช้เพื่อการสื่อสาร รวมถึงเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างกว้างขวาง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) ด้วยเหตุนี้ ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย รัฐบาลจึงกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร ค้นคว้าหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อได้ รวมทั้งเข้าใจวัฒนธรรมต่างประเทศ และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบันเป็น Communicative Approach เน้นพัฒนาทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน (Nunan, 1995) แต่การจัดการเรียนการสอนในไทยยังประสบปัญหา เช่น หลักสูตร การสอน ขาดความพร้อมของสื่อและเทคโนโลยี ทำให้ผู้เรียนจบการศึกษาไปไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน และไม่สามารถอ่านคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้เมื่อเรียนสูงขึ้น เนื่องจากการท่องจำแบบ Whole Word Approach

Phonics method เป็นวิธีสอนออกเสียงที่เชื่อมเสียง (Phoneme) กับตัวอักษร (Grapheme) ช่วยให้ผู้เรียนอ่านคำใหม่ ๆ โดยไม่ต้องท่องจำ และสามารถถอดรหัสคำศัพท์ (Decoding) ผ่านการผสมเสียง (Blending) ได้ด้วยตนเอง (Spafford & Grosser, 2005) การสอนแบบโฟนิกส์ยังสามารถแทรกผ่านบทเพลง และเรื่องเล่าเพื่อความสนุกสนานและส่งเสริมความจำ (ณรงค์ ทองปาน, 2542) งานวิจัยหลายชิ้นยืนยันว่าโฟนิกส์ช่วยพัฒนาการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เรมิกา กุลาดี, 2558; สาเกต ทองเที่ยง, 2557; Benton, 2016; White, 2017)

Activity-Based Learning (ABL) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และเรียนรู้ได้อย่างยั่งยืน (ปริญา เทวานฤมิตรกุล, 2560; Padmavathi, 2013) การเรียนแบบ Learning by Doing ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกลุ่ม ครูเป็นผู้ประสานและอำนวยความสะดวก พร้อมสร้างกิจกรรมที่น่าสนใจเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่สามารถแยกแยะเสียงพยัญชนะและสระได้ รวมถึงไม่สามารถอ่านออกเสียงคำใหม่ได้ ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์และขาดความมั่นใจในการอ่าน เนื่องจากโรงเรียนเป็นขนาดกลางและไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่า 70% (โรงเรียนบ้านเชียงคาน “วิจิตรวิทยา”, 2567)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจใช้ การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ สนุกกับการเรียน สามารถอ่านและออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อระดับสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนเรียนรู้วิธีการในการสะกดคำภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ และสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น
2. ครูมีสื่อการสอนที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน และส่งเสริมบรรยากาศของการเรียนให้มีความสนุกสนานมากขึ้น
3. ครูมีแนวทางในการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ทบทวนวรรณกรรม

ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยผู้วิจัยได้รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง การอ่านออกเสียงเป็นการแปลงเสียงจากการสะกดคำ ซึ่งการสะกดอาจอยู่ในรูปแบบที่เป็นไปตามกฎ หรืออยู่นอกเหนือจากกฎการสะกดทั่วไป สำหรับคำที่ตรงตามรูปแบบสามารถเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ได้โดยตรง ส่วนคำที่ไม่เป็นไปตามรูปแบบนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยการสังเกต การจดจำ และการฝึกฝนเพิ่มเติม โดยต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ระดับเสียงสูง-ต่ำ น้ำหนักเสียงหนัก-เบา รวมถึงการออกเสียงในตำแหน่งต้นและปลายของคำ เพื่อให้การอ่านออกเสียงเป็นไปอย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ

2. ความสำคัญของทักษะการอ่านออกเสียง

Fox (2008) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านออกเสียงว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอย่างมากต่อการเรียนรู้ หากนักเรียนไม่สามารถอ่านได้ จะส่งผลให้เกิดอุปสรรคในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก และให้ความสำคัญของการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษไว้หลายประการ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ ดังนี้

1. การอ่านออกเสียงนั้นช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาให้มากขึ้น จากการได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ
2. นักเรียนยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ จากการออกเสียง

3. การฝึกอ่านออกเสียงบ่อย ๆ ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน และอ่านด้วยความมั่นใจ

4. การฝึกอ่านออกเสียงบ่อย ๆ เป็นการสร้างนิสัยรักการอ่านได้ตลอดชีวิต

5. การฝึกอ่านออกเสียงส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องของกฎไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยคได้อย่างถูกต้องสำหรับนักเรียนที่เรียนในระดับสูงต่อไป

British Council (2019) ให้แนวคิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะการอ่านเป็นประจำจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลและความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มพูนคลังคำศัพท์ และเข้าใจโครงสร้างของประโยคได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งความเข้าใจเหล่านี้มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ปภาพินท์ นิยมพันธ์ (2566) สรุปไว้ว่า การอ่านออกเสียงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาผู้เรียน เพราะการฝึกอ่านออกเสียงตามตัวอักษรช่วยให้ครูสามารถรับรู้ข้อบกพร่องจากเสียงที่ได้ยินและทำการปรับปรุงแก้ไขได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การอ่านออกเสียงยังเป็นขั้นตอนสำคัญก่อนพัฒนาสู่การอ่านในใจ การอ่านออกเสียงช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และส่งเสริมประสบการณ์ด้านการอ่าน ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านจนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว พร้อมกับเกิดพัฒนาการทางภาษาที่ชัดเจนในตนเอง

3. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบโฟนิกส์ความสำคัญของการสอนแบบโฟนิกส์

Thongthiang (2014) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนแบบโฟนิกส์ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นการสอนความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ของเสียงซึ่งมีหน่วยเสียงย่อย ๆ ต่างกัน ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะ สระ ที่ถูกต้องจึงทำให้สามารถอ่านออกเสียงคำ ศัพท์ต่าง ๆ ได้คล่องแคล่วและถูกต้อง

Twinkl (2021) กล่าวว่า โฟนิกส์ (Phonics) คือ วิธีการเรียนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษด้วยการเชื่อมหน่วยเสียง (Phoneme) และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงเหล่านั้นหรือตัวอักษร (Grapheme) เข้าไว้ด้วยกันเพื่อผสมเป็นคำ โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ โฟนิกส์ถือเป็นวิธีการเรียนการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่งในขณะนี้ โฟนิกส์จะเน้นไปที่เสียงของแต่ละตัวอักษร (Letter Sound) รวมถึงความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรต่าง ๆ เพราะเมื่อรู้จักเสียงของตัวอักษรแล้วผู้เรียนหรือผู้ที่ต้องการเริ่มต้นอ่านภาษาอังกฤษก็จะสามารถใช้เสียงของพยัญชนะต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการ “ถอดรหัส” (Decode) ผ่านการประสมเสียง Letter Sound หรือที่เรียกว่า “Blending” เพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัย การท่องจำเป็นหลัก

ดวงใจ ตั้งสง่า (2554) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบโฟนิกส์ว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์คือ วิธีการเรียนอ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร a ถึง z ทั้ง

26 ตัว ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้อย่างถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมา เป็นคำ ได้ยกตัวอย่างเช่น การสะกดคำว่า cat ในสมัยเรา ๆ จะท่องกันว่า ซี-เอ-ที แคท แมว ซึ่งยากที่จะเข้าใจว่าทำไม ซี-เอ-ที ถึงกลายเป็นแคทไปได้ เพราะการท่องแบบนี้ไม่ได้ใช้ หลักการผสมเสียงแต่เป็นการท่องจำการสะกดคำ

4. ความสำคัญของการสอนแบบโฟนิกส์

Sanggomol (2010) กล่าวถึงความสำคัญของการสอนแบบโฟนิกส์ว่าช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการสะกดคำ ทำให้ได้รู้เสียงแต่ละตัวอักษรของการอ่าน รู้ถึงความแตกต่างของเสียงต่าง ๆ ในแต่ละคำ ซึ่งคำ หรือกลุ่มคำที่นักเรียนเริ่มเรียนนำมาใช้ฝึกวิเคราะห์เสียงเพื่อนำไปวิเคราะห์คำอื่น ๆ ได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังสามารถ ช่วยแก้ปัญหาการอ่านพื้นฐานของนักเรียนก่อนจะไปเรียนในระดับสูงต่อไป

สินธุมาส อินันชัย (2562) ได้ศึกษาถึงความสำคัญของการอ่านแบบ โฟนิกส์แล้วได้สรุปไว้ว่า การสอนแบบโฟนิกส์ช่วยให้เด็กเรียนรู้การเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับตัวอักษร ทำให้สามารถอ่านและเขียนได้อย่างมั่นใจมากขึ้น เหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน เพราะช่วยพัฒนาให้เข้าใจระบบเสียงและโครงสร้างพื้นฐานของภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน

5. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

Buehl (2001) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานเป็นแนวทางที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในกระบวนการเรียนรู้ โดยให้เรียนรู้ผ่านการลงมือทำแทนการรับฟังเพียงฝ่ายเดียว กิจกรรมสามารถจัดได้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ฝึกคิด วิเคราะห์ และทำงานร่วมกับผู้อื่น ครูมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำทางการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำและสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้และพัฒนาทักษะได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) กล่าวว่า การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพื่อฝึกหรือพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนด

ทิศนา ขัมมณี (2545) อธิบายว่า การจัดกิจกรรมกลุ่มให้เกิดผลตามหลักการเรียนรู้ควรดำเนินเป็นขั้นตอนอย่างมีระบบ เริ่มจาก ขั้นนำ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อให้พร้อมเข้าสู่การเรียนรู้ อาจใช้การทบทวนหรือกิจกรรมกระตุ้นความสนใจ จากนั้นเข้าสู่ ขั้นดำเนินกิจกรรม ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงตามแผนที่วางไว้ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง ต่อมาคือ ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน ซึ่งผู้เรียนได้ร่วมพูดคุย แสดงความเห็น และแบ่งปันสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน หลังจากนั้นเป็นขั้นสรุปและการนำไปใช้ โดยผู้สอนช่วยเชื่อมโยงแนวคิดสำคัญจากกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถ

ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ สุดท้ายคือ ชั้นประเมินผล เพื่อพิจารณาว่ากิจกรรมบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด และใช้ข้อมูลนั้นในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัชชา มัดจุ (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับเกมการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเกมการศึกษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.15/75.56 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเกมการศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเกมการศึกษา ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

Martalinova (2011) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการสอนแบบโฟนิกส์ต่อทักษะการฟัง ของผู้เรียนชั้นอนุบาล พบว่า ผู้เรียนสามารถแยกเสียงต่าง ๆ ที่ได้ยินได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะเสียง พยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย ทำให้เกิดความแม่นยำในการฟังคำศัพท์จึงแปลคำศัพท์ที่ฟังไม่ผิดพลาด นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยยังได้แนะนำเพิ่มเติมว่า ในระดับชั้นอนุบาลยังไม่สามารถบ่อนข้อมูล ทางภาษาได้มาก จึงไม่สามารถรับรองได้ว่าเมื่อผู้เรียนได้ฟังประโยคยาว ๆ แล้วจะสามารถเข้าใจ ทุกคำศัพท์ที่ปรากฏ อีกทั้ง ทักษะนั้นจะติดตัวผู้เรียนไปในอนาคต จึงเสนอให้นำการสอนโฟนิกส์ไปปรับใช้ในระดับชั้นที่สูงขึ้น เช่น ระดับประถมศึกษา เพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่านอกจากฟังคำศัพท์ง่าย ๆ แล้วโฟนิกส์ยัง能够帮助ในการฟังประโยค หรือบทสนทนาได้หรือไม่

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเชียงคาน “วิจิตรวิทยา” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
- 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 22 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) โดยมี 5 ตัวเลือก จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 1 คำถามปลายปิด (Closed - Ended) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ

โดยแบ่งออกเป็นชาย หญิง

ตอนที่ 2 คำถามปลายปิด (Closed-Ended) ความคิดเห็นเกี่ยวกับศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) จำนวน 9 ข้อ ดังนี้

1. การเรียนแบบกิจกรรมช่วยให้ฉันสนใจเรียนโฟนิกส์ (Phonics) มากขึ้น
2. ฉันรู้สึกสนุกและอยากเรียนรู้โฟนิกส์ (Phonics) ผ่านกิจกรรมต่อไป
3. ฉันรู้สึกอยากฝึกอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นผ่านกิจกรรม
4. ฉันอยากให้ครูใช้กิจกรรมแบบนี้ในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป
5. ฉันมีโอกาสดูฝึกออกเสียงคำศัพท์บ่อยผ่านกิจกรรม
6. ฉันสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้นหลังเรียนกิจกรรม
7. ฉันเข้าใจวิธีการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ (Phonics) มากขึ้นจากกิจกรรม
8. การเรียนรู้แบบกิจกรรมช่วยให้ฉันเรียนภาษาอังกฤษได้ดีกว่าการเรียนแบบบรรยาย
9. กิจกรรมช่วยให้ฉันจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

2) ระบุลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของแบบลิเคิร์ท (Likert Rating Scales) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Open-Ended) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

- 3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับความคิดเห็นชอบและให้คำชี้แนะ
- 4) แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา
- 5) นำแบบทดสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพโดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม ซึ่งได้ค่าความเที่ยงตรงที่ 1.0
- 6) นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญที่ได้เสนอแนะไว้ มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม
- 7) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน

8) นำข้อมูลจากการทดลองหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.89 แสดงว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับ ดี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) เก็บข้อมูลโดยครูให้นักเรียนดูแบบสอบถามบนหน้าจอโทรทัศน์ จากนั้นครูอ่านให้นักเรียนฟังเพื่อตอบแบบสอบถามความคิดเห็น
- 2) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน
- 3) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
- 4) นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 22 คน โดยผู้วิจัยได้มีการนำแบบสอบถามดังกล่าว มาตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นมาลงข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งนำผลวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศของนักเรียน นำเสนอในรูปของจำนวน ตามตาราง 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

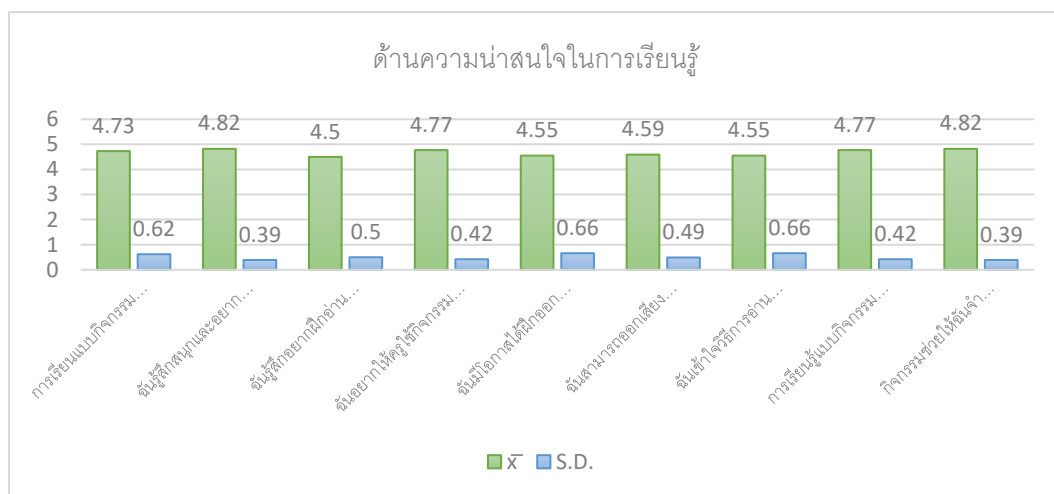
สถานภาพ	จำนวน (n)	ร้อยละ
ชาย	9	40.91
หญิง	13	59.09
รวม	22	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 22 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 59.09 และเป็นเพศชาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 40.91

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) นำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามตาราง 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

ประเด็นการสำรวจ	M	S.D.	ระดับ
1. การเรียนแบบกิจกรรมช่วยให้ฉันสนใจเรียนโฟนิกส์ (Phonics) มากขึ้น	4.73	0.62	มากที่สุด
2. ฉันรู้สึกสนุกและอยากเรียนรู้โฟนิกส์ (Phonics) ผ่านกิจกรรมต่อไป	4.82	0.39	มากที่สุด
3. ฉันรู้สึกอยากฝึกอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นผ่านกิจกรรม	4.50	0.50	มาก
4. ฉันอยากให้ครูใช้กิจกรรมแบบนี้ในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป	4.77	0.42	มากที่สุด
5. ฉันมีโอกาสดูฝึกออกเสียงคำศัพท์บ่อยผ่านกิจกรรม	4.55	0.66	มากที่สุด
6. ฉันสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้นหลังเรียนกิจกรรม	4.59	0.49	มากที่สุด
7. ฉันเข้าใจวิธีการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ (Phonics) มากขึ้นจากกิจกรรม	4.55	0.66	มากที่สุด
8. การเรียนรู้แบบกิจกรรมช่วยให้ฉันเรียนภาษาอังกฤษได้ดีกว่าการเรียนแบบบรรยาย	4.77	0.42	มากที่สุด
9. กิจกรรมช่วยให้ฉันจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด
รวม	4.68	0.49	มากที่สุด

รูปภาพที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากตารางที่ 2 และรูปภาพที่ 1 พบว่า ประเด็นการสำรวจ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับ มากที่สุด ($M = 4.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ฉันรู้สึกสนุกและอยากเรียนรู้โฟนิกส์ (Phonics) ผ่านกิจกรรมต่อไปและ กิจกรรมช่วยให้ฉันจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ($M = 4.82$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ฉันอยากให้ครูใช้ กิจกรรมแบบนี้ในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไปและการเรียนรู้แบบกิจกรรมช่วยให้ฉันเรียนภาษาอังกฤษได้ดีกว่า การเรียนแบบบรรยาย ($M = 4.77$) ส่วนฉันรู้สึกอยากฝึกอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นผ่านกิจกรรม ($M = 4.50$) มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะจากนักเรียน

จากการรวบรวมคำตอบแบบปลายเปิดของนักเรียนเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) พบว่ามีข้อเสนอแนะที่สามารถสรุปได้ ดังนี้

- 1) คุณครูให้ร้องเพลง A B C แล้วต่อด้วยเสียง Phonics ทำให้จำได้ง่ายขึ้น
- 2) ชอบที่ได้เรียนผ่านกิจกรรม Cup Game เพราะเป็นการทบทวนเสียงอักษรภาษาอังกฤษ
- 3) การเรียนรู้แบบนี้ทำให้ไม่น่าเบื่อ สนุกกว่าการนั่งฟังครูสอนหรือทำแบบฝึกหัดในหนังสือเพียงอย่างเดียวเพราะได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนหลายอย่าง
- 4) มีกิจกรรมหลากหลายในชั้นเรียน เช่น เกม เพลง การจับคู่ภาพ-คำ ทำให้ได้เรียนรู้จากกิจกรรม
- 5) มีความมั่นใจในการอ่านคำศัพท์ เพราะได้ฝึกออกเสียงหลายรอบจากกิจกรรม
- 6) อยากให้คุณครูจัดกิจกรรมแบบนี้ในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นฐานสำหรับทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุด คือ “กิจกรรมช่วยให้ฉันจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น” และ “ฉันรู้สึกสนุกและอยากเรียนรู้โฟนิกส์ (Phonics) ผ่านกิจกรรมต่อไป” ($M = 4.82$) ซึ่งแสดงถึงความสำคัญของการเรียนแบบกิจกรรมเป็นฐานทำให้ การเรียนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่น่าเบื่อ สนุก กว่า การนั่งฟังครูสอนหรือทำแบบฝึกหัดในหนังสือเพียงอย่างเดียว และช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดต่อการเรียนรู้แบบกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกิจกรรมเป็นฐาน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ลงมือปฏิบัติจริง และเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น

กิจกรรมโฟนิกส์ที่เน้นการออกเสียง การร้องเพลง และการเล่นเกม ช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำเสียงและคำศัพท์ได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพิชญ์ ฝ่ายเดช (2567) ที่กล่าวว่า การเรียนโฟนิกส์ผ่านกิจกรรมช่วยพัฒนาการอ่านออกเสียงได้ดีกว่าการสอนแบบบรรยาย

การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่มีการทำงานร่วมกัน เช่น เกมกลุ่มหรือการร้องเพลงร่วมกัน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานและมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งช่วยเพิ่มความมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากผลการสำรวจ พบว่า นักเรียนมีความต้องการให้ครูจัดกิจกรรมลักษณะนี้ต่อไป ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1) ครูผู้สอนควรนำแนวทางการจัดกิจกรรมโฟนิกส์ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน
- 2) ควรออกแบบกิจกรรมให้หลากหลาย เช่น เพลง เกม การจับคู่ภาพ-คำ และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการออกเสียงอย่างต่อเนื่อง
- 3) ควรมีการประเมินผลการเรียนรู้ทั้งก่อนและหลังเรียน เพื่อวัดพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น เพื่อให้ผลการวิจัยมีความแม่นยำและสามารถสรุปผลได้ครอบคลุม
- 2) ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานต่อทักษะอื่น ๆ เช่น การเขียนหรือการพูดภาษาอังกฤษ
- 3) ควรศึกษาผลในระยะยาว เพื่อดูผลต่อความคงทนของการเรียนรู้และแรงจูงใจของผู้เรียน มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:คุรุสภาลาดพร้าว.
- ณรงค์ ทองปาน. (2542). *การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก*. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ.
- ณัชชา มัดจุ. (2565). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเกมการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร)
- ดวงใจ ตั้งสง่า. (2554). *ชวนลูกเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตอน โฟนิกส์คืออะไร ทำไมต้องเรียน*
<http://www.funlanguage.co.th>
- ปภาพิnth นิยมพันธ์. (2566). *ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร)
- ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2560). *เทคนิคการสอนแบบ Active Learning เพื่อการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์*. เอกสารประกอบการบรรยาย โครงการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โรงเรียนบ้านเชียงคาน “วิจิตรวิทยา”. (2567). *ข้อมูลสารสนเทศ. โรงเรียนบ้านเชียงคาน “วิจิตรวิทยา”*.
- เรมิกา กุลาตี. (2558). *การใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน และ เทคโนโลยีการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
- ศุภาพิชญ์ ฝ่ายเดช. (2567). *การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร)
- สาเกต ทองเที่ยง. (2557). *การใช้วิธีสอนโฟนิกส์ร่วมกับหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อส่งเสริมการออกเสียง และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ*. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *แนวดำเนินงานของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการ*

เรียนรู้เชิงรุก (Active Learning). หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงาน สำนั้่งงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สินธุมาส อินนันชัย. (2562). *การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อ โฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 ผ่านจอยล์โฟนิกส์แอปพลิเคชัน.*

(การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยพะเยา)

ทิตนา แฉมณี. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*

Benton, T. S. (2016). *Increasing oral reading fluency in upper elementary students through direct phonics instruction.* (Doctoral dissertation, Brenau University)

British Council. (2019). *The importance of reading and writing skills.*

<https://www.britishcouncil.or.th/english/tips/general/reading/the-importance-of-reading-and-writing-skills>

Buehl, D. (2001). *Classroom strategies for interactive learning.* International Reading Association.

Fox, B. J. (2008). *Word identification strategies.* Pearson Education

Martalinova, P.D. 2011. *The effectiveness of analytical phonics to teach listening viewed from the students' self-confidence.* (Doctoral dissertation, Sebelas Maret University)

Nunan, D. (1995). *Language teaching methodology: A textbook for teachers.* Upper Saddle Prentice Hall.

Padmavathi, B. V. V. (2013). Activity based learning. *Research Journal of English Language and Literature (RJELAL)*, 1(3), 287-289.

Sanggomol, S. (2010). *Results of Thai language learning activities on Thai Language reading and writing among Prathom Suksa 1 students through phonics exercises.* (Master's thesis, Mahasarakham University).

Spafford, C. A., & Grosser, G. S. (2005). *Dyslexia and reading difficulties: Research and resource guide for working with all struggling readers* (2nd ed.). Pearson Education.

Thongthiang, S. (2014). *Enhancing international school students' English pronunciation and reading skills through the integration of phonics instruction and big book activities.* (Master's thesis, Chiang Mai University).

Twinkl. (2021). *The importance of phonics*. <https://www.twinkl.co.th/teaching-wiki/phonics-foni-ks>

White, K. (2017). *Benefits of systematic and explicit phonics instruction with early elementary students*. (Doctoral dissertation, Brenau University).